

[Gert Petersen.]

ord for — det var et svar til hr. Stinus — at f. eks. USA, hvis man nu tænker på det, ikke bestemmer, om vi skal anerkende Nordvietnam. Ja men hvis der er noget galt, sådan som hr. Poul Schlüter lagde det op, med begrebet „passende konsultation“, hvis det kunne føre til, at man måtte skifte mening, så kan det kun være, fordi der er andre, som udøver en så stærk indflydelse på os, at man ikke tør binde sig her og nu. Jeg har i min grænseløse naivitet nærmest forestillet mig en passende konsultation med Norge, hvor man dog under alle omstændigheder har en regeringserklæring, og jeg må da sige i forlængelse af hr. Per Hækkerup, at en sådan regeringserklæring kan man vel ikke behandle helt ovenfra og nedefter. Så kunne man samordne skridtet med den norske regerings. Men om man vil konsultere andre, det kan jeg naturligvis ikke vide, og det er helt op til regeringen — det vil den jo nok — men jeg kan altså ikke rigtig se andet, end at det er temmelig selvafslørende, hvis man med denne begrundelse nægter at stemme for det ændringsforslag, der er stillet.

Per Federspiel: Jeg skal prøve at forklare hr. Gert Petersen, hvad det drejer sig om.

Det dagsordensforslag, der er stillet af regeringspartierne, er jo af en sådan art, at det nødvendigvis må sætte et vist maskineri i gang. Det forpligter regeringen til at foretage visse undersøgelser. Disse undersøgelser må foretages på en sådan måde, at man ved, hvad det er, det drejer sig om.

Det ændringsforslag, der er stillet af S og SF, er, som hr. Poul Schlüter nævnte, ganske uklart. Der er et hovedpunkt i det, som vi må afvise, nemlig optagelsen af diplomatiske forbindelser, som vel nok engang vil komme, men som tiden ikke er moden til at drøfte. Og så indfører man: „efter passende konsultation“. Det vil med andre ord sige, at der er sådan et eller andet lille tomrum, hvor der skal foregå et eller andet. Men det vil sige, at man forlanger, at der sideløbende skal foregå to forskellige ting. For det første en seriøs undersøgelse af, hvordan man kan fremme fredsbestrebelseerne i Østasien med de bidrag, vi kan yde, og for det andet stiler man mod en diplomatisk anerkendelse. Dette dobbelte spil kan man ikke forlange

at en seriøs regering skal spille, og det er grunden til, at dette ændringsforslag må afvises.

(Kort bemærkning)

Gert Petersen: Jeg vil da meget gerne takke hr. Per Federspiel for hans venlighed. Jeg tager så simpelt hen til efterretning, at regeringspartierne, og det er jo det operative i denne sag, alle andre ord til side, end ikke efter konsultationer på nuværende tidspunkt, uanset at Sverige har gjort det, uanset at Norge har proklameret, at man tager skridt til det, ønsker at anerkende Nordvietnam, og at Danmark fortsat oprettholder — og her er der ikke tale om anerkendelse, men også om diplomatisk forbindelse, mig bekendt har vi en diplomat, om end ikke af høj rang, akkrediteret i Saigon — diplomatisk forbindelse med Saigon. Jeg kan ikke se det som andet end en forskelsbehandling, der har et politisk sigte.

(Kort bemærkning)

Per Hækkerup: Det er kun hr. Per Federspiels særlige ordvalg, der kalder mig op. Hr. Per Federspiel talte om, at det, regeringspartierne forslag indeholdt, og det, vores ændringsforslag indeholdt, var to linjer. Han talte om det dobbelte spil. Se, nogle af os har sværere ved at høre end andre, og mange kan tro, at hr. Per Federspiel sagde dobbeltspil. Jeg vil derfor gerne fastslå, at det var ikke det, hr. Per Federspiel sagde. Og der er ikke tale om et dobbeltspil, men der er tale om to parallelle aktioner, som udmærket kan køres samtidig.

Formanden: Da der ikke er flere talere indtegnet, skal jeg af hensyn til trykning og omdeling af ændringsforslag udsætte mødet. Det genoptages kl. 18.35.

Mødet udsat kl. 18.22.

Mødet genoptaget kl. 18.35.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.